

Καθισμένος ένα ολόκληρο απόγευμα
Στην παλιά μπαλωμένη πολυθρόνα
Μην περιμένοντας κανένα να μου χτυπήσει την πόρτα
και κανένα να με χαϊδέψει
και κανένα να με μαστιγώσει
και κανένα να με δεχτεί
και κανένα να με απορρίψει
Ένωσα να με πλησιάζει κάτι
που θα μπορούσε να 'ταν η ευτυχία
Τότε σηκώθηκα να σημειώσω αυτές τις λέξεις
Και όλα πήγανε στράφι

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΓΕΛΑΚΑΣ
ΠΩΣ ΤΟΛΜΑΣ ΚΑΙ ΝΟΣΤΑΛΓΕΙΣ,
ΤΣΟΓΛΑΝΕ;

要
二
千
年
六
月
七
日
Sarc.Fun

